

MARIJIKIN OGRAČEK

NA ČAST DETETI MARIJIKI

GA VREJŪJE ZA NAŠO DEČICO

KLEKL JOŽEF, VP. PLEB.

V ČRENBOVCIH.

Izhaja vsaki mesec 8. na spomin 1. dečinskega dneva
septembra 8. leta 1931.

CENA NA SKŪPNI NASLOV LETNO 4 D.

Pišemo si.

Jerebic iz Beltinec mi piše nadvse lepo pismo, bar prečitite tudi drugi. Malo što tak lepo piše:

„Z velikim veseljem Vam pišem te vrstice. Jako se širi Marijikin Ograček, v šterom ona okaple lelije. To so ne prav-zaprav lelije, nego naše dušice, štere so tak vdane Marijiki, našoj mamiki. Je že pa eden novi naročnik iz Beltinec — Tratnjek Micika. Jako me je prosila i sem joj dao svojih osem Ogračkov. Prosim, da mi kak najprle druge pošlete. V beltinskoj fari je eden mali dečko, ki šče meni društvo razvrči. Pravi, da de tak gučao nad menov, da to društvo razpadne. Jaz njemi pa pravim: delaj ti proti meni — a jaz z Marijikov proti tebi. Pa bomo te oznanili v Marijikom Ogračeki, če zmaga Marijika, naša zlata mamika, ali ti“. — Le vüpaј se v Marijikino pomoč, ona de ti že pomagala pri tvojem deli. Na Malo mešo pridite vsi v Črensovce i to popoldne k večernici. Spoved i obhajilo doma opravite. Marijikin Ograček širi, kak li moreš. Jako zgleden dečko si, da ideš pogosto k spovedi i sv. prečiščavanji. Pa naprej delaj čast Marijiki i Jezušeki. — Stric.

Tüdi Gaborova Katica lepo piše: Dragi stric! Jako me veseli, da želete nastaviti bratovščino deteta Marijike. Moja sestrice i jaz tüdi radivi stopive v to bratovščino, da nas bo kem vekše število mladih junakinj i junakov, ki se odpovemo vsem alkoholnim pijačam. O da bi mogli srečno premagati z Marijikinov pomočjov to nesrečno nezmernost do alkohola i bi mogli zadosta včiniti za pomirenje Najsvetejšega Srca Jezušovoga, štero se mnogokrat preveč žali.

Novinšček Anica, Progar Aleksandra, Časar Marija — vse iz D. Lendave so mi pri vganki sledeče pisale: „Vganko si, Striček, slabo napravo, zato ka manjka edna črka za občino Črensovci. Pa smo jo li rešile. Ka ne, da smo čedne, ve pa že hodimo v VI. razred. Drugič bole žmetne vganke postavi. Bog daj, da bi me dobile nagrado“. — Ve bi vam nagrado poslao, pa ste ne pravilno rešile. Tüdi žmetnejše vganke ne morem dati, ar ste šče te ne mogle rešiti. Niedna črka je ne manjkala. Pod pohištvom si lahko mislimo stol i omar. To je bila edna zanka, štere ste ne mogle razvozlati. Bodite pozdravlene! Pa šče pogosto se kaj oglasite. Ve korajžne ste, kak pismo kaže. — Stric.

Svoje veselje i zadovolstvo nad Marijikinom ogračekom so mi pokazali sledeči, ar so mi pisali: Hajdinjak Martin. Alojzij Hajdinjak i Gizela Hajdinjak — vsi iz Odranec. — Vse vas pozdravlja — Stric.

Jako lepo me je proso Leiner Ignac iz Mostja, naj njemu objavim njegovih par vrstic:

Predragi moji slovenski bratje i slovenske sestre! Vsevkup vas lepo pozdravim, šteri ste mi poznani ali pa ne. Nadale pišem, da nas Bog lübi, posebno nas Slovence, ar nam je poslao našega Strica, ki nam z rožic venec pletajo, štere mi v Marijikinom Ogrački čtomo. Dragi moji bratje! Ka smo pa mi dužni našemi Strici za njihove trüde? Telko vas prosim, če ste več nemogoči, te bar naj vsaki eden Očenaš i Zdravomarijo na tjedem za njih zmoli, da bodo dugo živeli, nas po pravoj poti vodili i se za nas trüdili". — Bog plati za tvojo skrb! — Stric.

Rešitev zloženke od 8. snopiča.

Črnc	ime potoka v Slov. Krajini,
ribe	ka v tom potoki živi,
Eva	žensko ime staroga zakona,
Novine	časopis Slov. Krajine,
stol i omar	pohišstvo v sobi,
voda	najbouša pijača,
ceca	kak se malo dete hrani,
Italija	najmočnejši sosed Jugoslavije.

Iz prvih črk vsake reči dobimo ime občine

„Črensovci“.

Najbouše sta rešila to zloženko samo dva: Zver Vincenc i Zver Štefan iz Odranec. Ne sta se dala premoiti pri pohištvu v sobi, nego sta napisala stol i omar. Oba dobila obečano nagrado.

Približno pravilno so ešče rešili: Raduha Vincenc iz Odranec, Sente Gizela iz Pečarovec bi skoro dobro rešila, Kolar Bara, Črensovci, Ŭtroša Rufina, Sr. Bistrica, Novinšček Anica, Progar Aleksandra, Časar Marija zadnja tri iz Dol. Lendave. Tretjo nagrado dobi Sente Gizela z Pečarovec.

Novih vgank v tom snopiči nede. Deca namesto vgank si poglednite v igri „Zapelavanje dece na pijanost“ ta pitanja: 1. Jeli alkohol pogasi žejo? 1. Jeli alkohol ozdravi beteg? 3. Kak segreva alkohol? Na dečinskom dnevi v Črensovcih se bo na ta pitanja odgovarjalo. Šteri najbouše odgovori, tisti dobi včasi tam nagrado. Zato vsi pridite! Lepa darila so pripravljena. Ki ne pride v Črensovec, naj pošle rešitev do 15. septembra.

Pošta:

Rešitev vgank iz 7. snopiča so poslali, a prekesno: Gabor Katica, Črensovci, Ŭalig Anica, Vel. Polana, Kolenko Marija, Srednja Bistrica, Hajdinjak Gizela, Odranci, Tibaut Martin i Škrban Janez iz Mostje, Alojzij Hajdinjak,

Hajdinjak Martin, Antolin Martin vsi trije iz Odranec, Jože Gerič, Salaj Ivan. Vsi, šteri pošlete rešitve, napišite tudi občino k svojemi imeni, da znamo odked ste.

Dosta vas je prekesno poslalo rešitev iz prejšnjega snopiča. Če šteri šče dobiti nagrado, te nesmi prekesno poslati. Mi bi vam vsem radi dali nagrado, pa vam nemremo, ar ste ne pravočasno vganke rešili. Deca, drugič bole točno!

Dve rešitvi vgank za 8. snopič smo dobili malo bole kesno, pa šče pravočasno. Precej dobro je rešila Perkič Roza iz Noršinec, Cigut Marjeta iz D. Lendave pa malo slabše. Le večkrat se šče oglasita! Če večkrat pošleta rešitev vgank, bole je mogoče da dobita nagrado.

Ůlen Anici v odgovor. Nagrado smo ti po pošti poslali. Mogoče se je zgŷubila. Ednok si sama pridi v Črensovce, da ti damo drugo nagrado. Tvoje pismo me je jako razveselilo. Le rada moli za mene i vsigdar preči Marijikin Ograček.

Korošcovoj Gizeli na znanje. Ar si šče dara ne dobila, prosi vašega g. plebanoša, da ti prinesejo od vredništva Novin, kda bodo šli v Soboto. Kak to, da si zdaj ne poslala rešitev vganke? Mogoče bi pa dobila! Pozdravljena! — Stric.

Širite

Marijikin Ograček!

Lepšega dela si nemore najti

naša dečica!

Priloga M. Lista i ž njim Novin.

Cena na skupni naslov letno 4 Din.

Marijino rojstvo.

Mogoče ste že zapazili, draga dečica, da mi obhajamo i svetimo navadno samo den smrti kakšega svetnika. Kak pa je te to, da pri Mariji svetimo tudi njemi rojstni den? Če kaj štete življenje svetnikov, te ste že opazili, da ma svetnik god na tisti den, kda je vmro. Pri Mariji pa je cerkev zapovedala tudi njeni rojstni den posvetiti. Če bi vas pitao, zakaj tak, bi mi vi zagvisno vsi odgovorili: „Ja, Marijika je v nebesaj več, kak drugi šče tak velki svetniki. Ona je vendar boža Mati.“ Dobro bi odgovorili, če bi vaš odgovor takši bio. Liki vseedno, čeravno vi vsi znate, zakoj Marijo bole častimo kak svetnike, si ešče bouše poglednimo i si razložimo, zakaj je tak.

Najprle vam povem, da se je Marijika narodila brez porijetoga greha. Ka je pa poprijeti greh? Zagvisno šteri od vas ne ve, ka je to. Poprijeti greh smo mi podedovali po prvih staršaj — po Adami i Evi — kak ste se včili v šoli že v drugom razredi. Te poprijeti greh se v nas tak pozna, da smo mi k slabomi nagnjeni. I to slabo je greh. Zdaj pa že bole razmite, kakši razloček je med Marijov, štera je ne mela poprijetoga greha, i svetniki. Nišče drugi pred Marijikov i ne sledkar je ne bio izvzeti od toga greha. Samo njo je Bog tak zvišao nad vsemi ljudmi, da jo je rešo toga greha. Bog je meo z njov tudi velki i najsvetejši namen. Določo jo je za mater Sina božega, Jezuš Kristuš. Zato je ne dopušto, da bi se ona narodila z poprijetim grehom.

S tem jo je Nebeski oča tak pozdigno pred vsemi drugimi ljudmi, da je njena dobrota i smilenost vekša kak vseh drugih svetnikov. Ona ma zadosta dobrot za vsakoga zmed vas, draga dečica. Njeno srce se vsikdar odpre, če se samo z ednov reč-jov ali z vzdihom obrnimo na njo. Njena roka neprestano deli milosti. Vsi, šteri jo prosijo, idejo potolaženi i obdarjeni od nje. Deca, to si premislite! Tudi vi se obrniti k toj vsemogočnoj gospej, ki nikoga ne zavrže, šteri pride z poniznim srcom k njoj. Ona vas vsikdar čaka i želi, da bi se k njoj zatekali. Zato ite z velkim zavüpanjom k njoj i bogati se povrnete!

Rojstni den Marijikin nam more biti jako pri srci. Marijika je mati Ježušekovo. Teda je to svetek matere, tudi naše matere, ar nas je Gospod Ježuš Kristuš včino za svoje brate. Kak je naša mati vesela i zadovolna, če joj napravimo kakšo radost. Kem bole razveselimo Marijo, ki je tudi mati nas vseh, če jo

lúbimo. Če smo vrli nam mati küpijo cukar ali kaj drugoga. Kem bole nas poplača nebeska mati Marija, ki deli vsemogoče dobrote, štere si niti ne morete misliti. Ona je ešče dosta bole radodárna, bole dobrotliva i vse ka si morete želeti.

Od Marije je pisano že v svetom pismi staroga zakona: „Moje veselje je, prebivati med človeškov decov.“ Ali je ne to na vas mišleno, draga dečica! Zdaj pa vas pitam, ali mate tudi vi veselje prebivati z Marijikov. Ali ste ne večkrat premalo spoštovali njeno družbo? Mogoče ste jo večkrat žalili i jo povrgli? Na svetek njenoga rojstva to vse popravite, deca. Prosite jo, da vam pri Ježuški sprosi milost, da te joj vsikdar z vsem srcom vdani.

Ednok vam ešče povem, Marijino rojstvo je za nas veseli den, ar se je narodila ona, ki je naša najvejša dobrotnica i zagovornica. Zato si vküp vzdihnimo: Tvoje rojstvo, draga Marijika, je prineslo celomi sveti velko veselje!

Vsi, ki to prečtete, pridite 8. sept. na dečinski den v Črensove! Tam na svidenje!

Dečinski den na Malo mešo.

V Črensovcih bomo letos znova obhajali dečinski den na Malo mešo. Te den se je narodila Marijika, zato se dečica te den zbere okoli njene zibelke, da jo počasti i si sprosi od nje vnoge milosti. Spored dečinskoga dneva je sledeči:

1. Ob 2 popoldnevi navuk.

2. Po navuki procesija dece z podobov Marijike. Pri procesiji do se popevale lauretanske litanije.

3. Pred Najsvetejšim Oltarskim Svestvom se dečica posveti za trezno življenje i dobi blagoslov Presvetoga Srca Jezušovoga.

4. Po cerkvenoj pobožnosti, če bo lepo vremen, se bo deca pri cerkvi igrala. Ka bo igrala, niže objavimo.

Letos zavolo gospodarske stiske i suše ne bomo delili darov, naj bo vsako dete zadovoljno z falačkom krúha, ki ga z sebov prinese, zdrava voda pa je pri cerkvi.

Pri procesiji i v cerkvi prosíte, draga dečica, Jezúša i Marijika, naj da vam i vsem dúšam treznost!

Ka je cerkev i kakša je bila negda?

Kak prilüblena i draga je vsakšemi človeki domača hiža, v šteroj je bila njegova zibeo i gde se je zamlada z drúgov decoj telkokrat igrao. Posebno to dobro zna tisti, šteri se mora zdoma odseliti. Ne je pa samo to naša domača hiša, gde smo se narodili. Mamo šče túdi drúgo hišo, štera nam more biti ravnotak prilüblena kak domača — to je cerkev. Túdi tam smo se narodili, gda je naša dúša prvikrat milost božo sprijala. V cerkvi je túdi naša zibeo, štero ste že zagvišna vsi vidili — to je krstni kamen, gde so nas krstili. Tú pri tom kamni sta nas Jezúšek i Marijika čakala, gda so nas botra k krsti prinesli, sta nas oba z velkim veseljom sprijala. Tak lahko pravimo, da smo se v cerkvi narodili za Jezúšeka i Marijiko, ar sta nas oniva te v svojo službo sprijala. Ali zdaj razmite, draga deca, zakoj moramo cerkev šče dosta bole radi meti kak svojo domačo hišo?

Že pri sv. krsti sta nas Jezúšek i Marijika jako veseliva bila i te smo šče ne znali gučati. Kem bole sta zdaj veseliva, gda mi znamo gučati i se z njima vse lahko pogučimo, če v cerkev pridemo. Dobro vsi znate, da je Jezúšek v cerkvi v oltarskom svestvi vsikdar navzoči i to samo za volo nas, da mi moremo gdašteč k njemi priti i njemi svoje nevole potožiti. Zato je cerkev hiša, gde Bog med lúdmí prebiva. Bog je tam i mi, teda sam Bog prebiva med nami. Dragá dečica, ali ste na to mislila, da v cerkvi z Bogom vkúp pridete. Če ste se dosega-mao ne tak oponášali, kak je Jezúšeki i Marijiki povoli, te se zdaj poboušajte. Méd seov se več ne pogučavlite, ar vse Jezúšek i Marijika vidita pa čüjeta.

Gda vam pa že od cerkvi pripovidadlem, draga deca, bi me lahko šteri zmed vas pitao, kakša je bila cerkev negda i što je prvo cerkev zozidao? Če že ednok ščete znati, pa vam povem. Prvo cerkev je napravo Mojzeš v puščavi iz dragocenoga blaga, gda je pelao Izraelce iz Egiptoma v Palestino. Ta cerkev se je zvala sv. šator i je bila razdeljena na dva dela. Eden del so imenovali sveto, drugoga najsvetejše. Oba prostora je ločila zavesa iz najfinejšega blaga. V najsvetejšem je bila shranjena škrinja zaveze, od štere ste se v bibliji včili.

Prvo zidano cerkev je dao postaviti krao Salamon v Jeruzalemi, ki so jo za tempel zvali. Znotra cerkvi je bilo vse pozlačeno i posrebrnjeno. Vse, lesene reči so bile napravljene iz najbousega cedrovoga lesa. V to cerkev je prišeo prebivat Bog i je samomi krali Salamoni oblubo, da na tom mesti vsakoga posluhne, ki k njeni pribeži. Ta cerkev je ostala do Kristušove smrti. Gda je Jezuš vmirao na križi, se je zavesa v templi, ki je ločila sveto pa najsvetejše, raztrgnola na dvoje, ar so židovje ne pripoznali Kristuša za Boga. Od toga časa je Bog ne več prebivao v tom templi.

Pred svojov smrtjov si je Jezuš drugo cerkev zebrao, štera vam je že vsem znana. Prva krščanska cerkev je hiža, gde je bila slednja večerja. Tü je naš gospod nastavo oltarsko svestvo. V toj hiši so apoštolje večkrat vküp prišli. Sledkar so se tüdi prvi krščeniki tü shajali — se so k sv. meši hodili. Nesmimo si misliti, da je bilo v toj hiši tak kak zdaj v cerkvi. Vse je jako preprosto bilo. Namesto oltara so meli eden sto, šteroga so na sredi hiše djali. Vsi krščeni, ki so bili pri božoj službi, so z duhovnikom vküp molili. Tak bi tüdi zdaj moglo biti.

Velkih cerkvi so prvi krščenicje ne meli, ar so njim poganje toga ne dopustili, nego so je jako preganjali, mantrali i morili. 300 let so se krščeniki pod zemlov skrivali i so tam meli božo službo. Pod zemlov so si velke luknje, cele hiše napravile gde so lahko brezi nevarnosti vküp prišli. To so bile katakombe.

Leta 313. so od casara Konstantina slobodo dobili i so lahko cerkve gdešteč zidali. Te cerkvi so že takše bile kak naše.

Dnes naj bo zadosta. Liki prihodnjič vam nekaj lepšega napišem: od oltara, od kepov, od lampašov, i. t. d.

Draga deca! Radi čtite i ne pozabite, da je cerkev boža hiša!

Igra dece na Malo mešo v Črensovcih pri cerkvi.

Po božoj službi se dece zbere pri cerkvi, si poda roke i se veselo zavrti okoli dva šatora, zmed šterih eden predstavlja nebo, drugi pa pekeo i etak spevle:

Rajajmo, rajajmo,
roke podajajmo,
naj se Bog počasti,
nam blagoslov deli!

Trezna smo dečica,
čista smo lelija,
neba se veseli,
našoj nedužnosti.

Glejte nas! Glejte nas!
Včite se vsi od nas!:
Treznen naj vsak bi bio!
Živio! Živio!

Nato se odpre pekeo, pa pridejo ž njega vražiči, da bi deco na pijanost zapelavali. Z nebe pa pridejo Angelčki, ki je branijo pred hūdimi dūhovi. Celo skušavanje se vrši, kak je niže predpisano. Ništerni se dajo zapelati i pridejo pred pekeo. Te, kak vso dečico reši vražičov i pekla Marijika, štero je deca pobožno na pomoč zvala. Marijika pride z neba z angeli, hūdobni dūhove zbežijo pred njov, dobra dečica se njoj razveselijo i etak spevajo:

Prišla je Marijika,
Z nami se bo igrala.
Alleluja, Alleluja!
Radijmo se dečica!

Treznost nam bo plačala,
pijanost pokarala.
Alleluja, Alleluja!
Radijmo se dečica!

V nebo nas bo pelala,
Z večnov slavov venčala.
Alleluja! Alleluja!
Trezna bodmo dečica.

Po tej pesmi, štero bo z decov i Marijika popevala z svojimi angelci i med šterov se bo z decov i Marijika zavrtela okrog, pokara ona tisto deco, štera se je od hūdobnih dūhov dala zapelati, to dobro pa pohvali.

Z tem je igra dokončana. Pomeni pa ta igra to, ka se Marijika vsikdar zdržavle s svojimi angeli pri deci i to čuva, ka trezna i čista ostane, deca jo je pa dužna na pomoč zvati i svojega angela čuvara bojati.

Srečno je dete, štero se tak oponaša povsod, ešče pri igri, ka se Marijika pri njem zdrava i ž njim igra.

Zapelavanje dece na pijanost.

Deca se vrti i spevle: Rajajmo, rajajmo! Prikaže se Lucifer z svojimi vražici (parklji) pa etak kričijo proti deci:

Vaš krao — Alkohol, vam je prineso darila. Vsi njegovi podložniki stopite naprej.

Deca: Ne nam trbe alkohola! Mi neščemo takšega krala!

Nešterna deca se pa da zapelati i etak kriči: Komaj smo te čakali, naš prijateo i krao, alkohol, Tvoji verni sluge smo. (Stopijo naprej . . .)

Vražiči: Tudi vi drugi hod'te služiti alkoholi. Poglednite, kak se dobro godi našim podložnikom (pokažejo na pijoče)! Ka si premišlavate? Le prijte (pridite), radi vas sprimemo.

II. prizor.

(Nato idejo vražiči k občinstvi i zapelavlejo; zdaj pristopijo tudi angeli; k vsakšemi vražiči eden i odvrčajo skušane.)

Lucifer: Zakoj se nam ne pridružite? Če ščete biti močni, te le alkohol pijte! Mogoče to ne istina? Odgovorite mi na to!

Občinstvo (deca): Zato se pijanci po graboj kotajo, ar alkohol velko moč ma.

Prvi vražič: Ote se (hod'te), če si ščete malo gutnoti! Ve ste toga potrebni, zagvušno ste jako žedni! Vište to vam teče (pije). No šče vi pijte (ponüvle)!

Prvi angeo: Ne vörte njemi! Hüdoba vas šče zapelati, da bi se z vas smejao, ka bi se vi po cesti kotali.

Jeli alkohol pogasi žejo? (Navzoča deca naj odgovori! Za najbouši odgovor se dobi nagrada.)

Drügi vražič: Mene poslušajte i te srečni. Pijte šmarnico, te te bar dobre vole.

Drügi angeo: Bog vari! Če ščete biti nori kak živina, te le šmarnico pijte.

Lucifer: Nega je pijače pred tov! Žganica je za vse betege!

Trije angeli (4, 5, 6): Istina je, za vse betege je žganica, če ste zdravi i ščete zbetežati pa pamet zgübiti. Jeli alkohol ozdravi beteg? (Najbouši odgovor bo nagrajen.)

Tretji vražič: Čüjte v zimi vam je dostakrat mrzlo. Rum si küpite! Rum je proti mrazi.

Tretji angeo: Zato je že telko pijancov v snegi zmrznolo, ka alkohol toploto da. Kak segreva alkohol? (Deca, najbouši odgovor bo nagrajen!)

(Tiste, šteri se dajo zapelati, pelajo k vhodi i njim dajo piti. Nato se zberejo i obrnejo proti občinstvi pa vabijo ešče ednok.)

Rajajmo se ponovi.

Vražiči: Lepi i veseli večer mo meli ešče dnes. Zadnji čas je, da k nam pristopite. — Ali tak malo zavüpate alkoholi? Što vas pa največkrat v dobro volo spravi, če ne alkohol?

Občinstvo: Ne ščemo mi takše dobre vole, štera nas od penez spravi i nevole prinese.

Lucifer: Deca, če vam včenje ne ide, te probajte malo žganice piti!

Občinstvo: Zato so deca pijancov tak tumasta, ka žganico pijejo!

Vsi vražiči: Največ veselja da alkohol. Ali šče to ne vete?!

Občinstvo (deca): Ve resan! Oča so jako veseli kda pijani pridejo domov pa ščejo vse spotreti i mater zbiti. Takšega veselja nam ne trbe.

Vražiči: Če neščete, pa bojte! Že te ešče obžalüvali!

(Nato angeli odidejo v šator, vražiči pa privežejo zapelance h količom i jih bijejo po takti godbe, štera igra čindaro.)

Zvezani kričijo: Pomoč, pomoč! Mi smo se ne z vami tak pogodili.

Vražiči (vsi): Če ste v našoj službi, te morate tak plesati, kak mo vam mi igrali.

III. prizor.

(godba henja, vražiči pa ešče z vekšov silov bijejo.)

Vsa deca kričijo: Marijika pomoč! Marijika hodi nam pomagat! Če nas rešiš, ti oblübimo, da ne bomo več nikdar pili i tak grešili.

(Med tem pridejo angeli z Marijikov, vražiči se zbojijo. Marijika stopi naprej i pravi):

Poberte se hüdobci! Ne zapelavlite nedužne dece z alkoholom.

(Parkeljni zbežijo v šator, angeli zvezane rešijo i jim pravijo:)

(Marijika pohvali stanovitne i z njimi zaigra . . . vse pokara.)

Marijika je vam velko milost skazala, da vas je rešila iz rok hüdobcov. Izkažite se hvaležni i oblübite, da ne te nikdar več pili alkoholnih pijač. Stopite vsi v Marijikino bratovščino trezne mladine i Marijika de vas vsikdar čuvala pred grehom i peklom.

Rešeni odgovorijo: Oblübimo i vsi postanemo trezni. Odsegamao ščemo vsikdar pod Marijikinov zastavov hoditi. Pa tüdi vi drügi (se obrnejo k občinstvi) stopite k toj bratovščini. Zdaj pa vsi sem prite, da zospevlemo Marijiki na čast edno pesem. (Marija, mati ljubljena.)

(Angeli i Marijika odidejo pred začetkom pesmi v šator.)

Po pesmi godba zaigra kolo i čindaro.

Sveta Terezija Detata Jezusa.

Z vso iskrenostjo svoje duše jo je prosila, da naj jo ohrani zvesto in da naj jo zato skrije pod Svoj deviški plašč. Tudi za odstranitev vsake nevarnosti in grešne priložnosti jo je naj-gorečnejše prosila.

Ko je slednjič pri zadnji bolezni Mala Terezija stopila v bolniško sobo, se je najprej ozrla na čudodelni kip preblazene Device, ki so ga bili tja postavili. Neizrekljiv je bil izraz, — tako pripovedujejo njene sestre — ki se je pojavil na njenem obličju. Tedaj jo je vprašala s. Marija: „Kaj pa vidiš?“ „Kip se mi ni nikdar zdel tako lep kakor danes; ampak takrat, Vi veste dobro, tedaj ni bila slika, ki me je očarala.“ Na ta način je angelsko dete večkrat prejelo nadnaravno tolažbo. Enkrat je vzkliknila: „O, kako jo ljubim Mater božjo! Če bi bila duhovnik, kako navdušeno bi želela oznanjevati Njeno čast Ona je mnogo bolj Mati kakor Kraljica . . .“ Še dolgo je potem govorila o Materi božji. Vse sestre, ki so stale ob njeni bolniški postelji so bile polne veselja in začudenja; tako ljubko jim je v zgovornih besedah naslikala skrito življenje svete Družine v nazareški hišici.

Srečen vsak, kdor najde varno pot v nebo v vnetem češčenju preblazene Device Marije. Srečen, trikrat srečen, kdor jo ljubi kakor Mater, kdor ji neomejeno in neomajeno zaupa!

V. Vsa za svoje sestre.

Če se je sveta Mala Terezija v kateri stvari odlikovala, je bila to sestrinska ljubezen, čednost, brez katere so vse druge brez vrednosti. In vendar ne potrebuje nobena krepost toliko požrtvovalneža duha kakor ravno ta. Naša ljubeča sodnica piše sama takole! Znano Vam je, — vrstice so naslovljene na njeno tedanjo prednico Marijo Gonzago — da mi je Jezus dal piti marsikateri grenki kelih — glede mojih ljubljenih sester. Sveti kralj David poje upravičeno: „O, kako lepo in prijetno je, če žive bratje skupaj v soglasju!“ (132, 1.) Toda to popolno združenje na zemlji se izvrši le v moči žrtve. Ne, nisem stopila v ta trikrat blaženi Karmel zato, da bi skupaj živela s svojimi sestrami (rodnimi): nasprotno, slutila sem, da bo ravno to — vir žrtev in trpljenja za mojo dušo, ki noče v nobeni stvari narave zadovoljiti“.

In res je Mala Terezija v samostanu najmanj občevala s svojimi rodnimi sestrami. Mesto tega — je med odmorom sedla k sestram, ki ji z naravnega stališča niso bile prijetne. Dala jim je vse mogoče dokaze ljubezni i spoštovanja. Prav takim, ki se ne štejejo med najkrepostnejše, je hotela biti dober, posebno dober Samaritan. Z blago besedo, z ljubeznivim smehljajem je dvignila marsikatero potrto dušo. Storila je zanje vse, kar se le more storiti najljubši in najdražji osebi. (Dale.)